PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

SUOMEN EDUSKUNTA
FINLANDS RIKSDAG

PROGRAMMA

GEZAMENLIJKE PARLEMENTAIRE VERGADERING
op initiatief van het Europees Parlement en het Fins Parlement

VAN TAMPERE TOT DEN HAAG: IS ER VOORUITGANG?

VOORUITGANG EN TEKORTKOMINGEN IN DE RUIMTE VAN VRIJHEID, VEILIGHEID EN RECHT

Maandag 2 en dinsdag 3 oktober 2006

Hemicycle
Europees Parlement, Brussel

De conclusies van het voorzitterschap van de Raad van Tampere van oktober 1999, de Europese top die voor het eerst geheel in het teken stond van de zogenoemde Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, vormden wat het 'Tampere-programma' is gaan heten. Toen dit in 2004 afliep, publiceerde de Commissie een evaluatie waarin zij wees op de belangrijkste obstakels voor verdere vooruitgang, zoals de overheersende unanimiteitseis in de Raad en de problemen met de waarborging van een effectieve uitvoering van de vastgestelde maatregelen door de lidstaten. De opvolger van het Tampere-programma werd in november 2004 in Den Haag onder het Nederlandse voorzitterschap aangenomen.

In haar in juni 2006 gepubliceerde mededeling[1] waarin zij de stand van de uitvoering van het Haags programma beoordeelt, bevestigt de Europese Commissie dat veel van de tekortkomingen van het Tampere-programma nog steeds bestaan. De Commissie onderstreept dat er sprake is van enkele onvolkomenheden in de omzetting van EU-wetgeving door de lidstaten, waardoor de effectiviteit ervan wordt ondermijnd. De Commissie wijst er voorts op dat de uitvoering van het Haags programma met vele moeilijkheden gepaard gaat, voornamelijk als gevolg van de specificiteit van het besluitvormingsproces, zoals de scheiding tussen de eerste en de derde pijler[2], en de vereiste unanimiteit op bepaalde beleidsterreinen (bijvoorbeeld wat betreft de derde pijler of legale migratie).

[1] COM(2006) 331 *"Uitvoering van het Haags programma: koersbepaling"*.

[2] De eerste pijler heeft betrekking op beleidsterreinen die zijn opgenomen in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (EG-Verdrag), zoals visa- en asielbeleid, immigratie en andere beleidsterreinen die verband houden met het vrije verkeer van personen (Titel IV). Onder de derde pijler valt politiële en justitiële samenwerking op het gebied van strafzaken. De desbetreffende bepalingen zijn opgenomen in het Verdrag betreffende de Europese Unie (Titel VI van het VEU).

De Commissie is van mening dat de overbruggingsclausules ('passerelle'), waarin in artikel 42 van het VEU en artikel 67 van het EG-Verdrag wordt voorzien, een oplossing bieden voor de problemen bij de toepassing van de 'communautaire methode' op beleid in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht. Het Europees Parlement heeft bij herhaling opgeroepen tot gebruikmaking van de overbruggingsclausules[3]. Ook de Europese Raad van 15 en 16 juni 2006 heeft een dringend beroep gedaan op het Finse voorzitterschap om *"te bezien welke mogelijkheden er zijn om de besluitvorming en het optreden in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te verbeteren op basis van de bestaande verdragen"*. Het Finse voorzitterschap heeft op 20-22 september 2006 een informele vergadering van de Raad georganiseerd voor de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken, waarin de EU-ministers deze kwestie hebben besproken.

In aansluiting op de mededeling van de Commissie en de informele JBZ-vergadering is het van belang te evalueren wat er tot dusver is gedaan om het Tampere-programma en het Haags programma uit te voeren, en te bezien wat er in de nabije toekomst nog bereikt kan worden om de Europese samenwerking te bevorderen en de efficiëntie en democratische verantwoording te vergroten van reeds genomen maatregelen in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht. 2006 markeert bovendien de tiende verjaardag van de 'oproep van Genève' en is een geschikt moment om te bepalen hoeveel vooruitgang er is geboekt om het gebied van de justitiële samenwerking.

In elke sessie dient de discussie zich toe te spitsen op de beoordeling van:
- de **effectiviteit** van het beleid in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht;
- het evenwicht tussen fundamentele **rechten en veiligheidsbehoeften** op deze beleidsterreinen.

Praktische wenken voor de discussie

• Inleidingen bij de opening van elke sessie dienen tot maximaal 8 minuten beperkt te blijven.
• Om een zo groot mogelijk aantal parlementsleden aan het woord te laten, is de spreektijd beperkt tot 3 minuten per bijdrage of vraag.
• Sprekers die hun toespraak nader wensen aan te vullen, kunnen hun tekst (bij voorkeur in het Frans of Engels) van tevoren inleveren bij het secretariaat (e-mail: amalia.nocolaidou@europarl.europa.eu). De tekst wordt dan tijdens de vergadering verspreid.
• Leden die het woord wensen te voeren, worden verzocht de voorzitter hiervan in kennis te stellen met behulp van een speciaal formulier onder vermelding van hun naam en parlement. Leden krijgen het woord in de volgorde van indiening van de verzoeken en volgens de formule twee leden van nationale parlementen gevolgd door één lid van het Europees Parlement enzovoort.
• Aan het eind van elke sessie wordt enige tijd gereserveerd om enkele leden in een bijdrage van maximaal 1 minuut in staat te stellen te reageren op hetgeen is gezegd (door middel van een blauwe kaart).

[3] Zie bijvoorbeeld de resolutie van het Europees Parlement over de volgende stappen tijdens de denkpauze en analyse van de toekomst van Europa van 14 juni 2006 (P6_TA-PROV(2006)0263).

Maandag 2 oktober 2006

15.00 - 15.30 uur OPENINGSVERGADERING

Welkomstwoord door **de heer Jean-Marie CAVADA**, voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement, **mevrouw Tuija BRAX**, voorzitter van de Commissie juridische zaken van het Fins Parlement, en **de heer Matti VÄISTÖ**, voorzitter van de Commissie binnenlandse zaken van het Fins Parlement.

Openingstoespraken door **de heer Josep BORRELL FONTELLES**, Voorzitter van het Europees Parlement (nog niet bevestigd), en **mevrouw Sirkka-Liisa ANTTILA**, vice-voorzitter van het Fins Parlement.

15.30 - 17.00 uur SESSIE 1

GEGEVENSUITWISSELING EN GEGEVENSBESCHERMING: WAT ZIJN DE OBSTAKELS BIJ DE UITVOERING VAN HET BESCHIKBAARHEIDSBEGINSEL?

Voorzitter: **de heer Jean-Marie CAVADA**, voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement

Op Europees niveau worden er veel initiatieven ontplooid om de uitwisseling van gegevens tussen de overheidsinstanties van de lidstaten[4] en ook met derde landen te vergemakkelijken, in het bijzonder ten behoeve van de samenwerking tussen politie en justitie.

Het belangrijkste voorstel van het Haags programma in dit verband is het creëren van een rechtsgrondslag en een uitvoeringsmechanisme voor het 'beschikbaarheidsbeginsel'. De Commissie heeft in oktober 2005 een voorstel uitgebracht betreffende de uitwisseling van gegevens op basis van dit beginsel[5], maar de onderhandelingen over deze kwestie in de Raad lijken in een impasse te zijn geraakt. Lidstaten en de Commissie zijn derhalve bezig alternatieve benaderingen te ontwikkelen, hetzij door een beperking van het aantal betrokken landen (het Verdrag van Prüm[6], buiten het EU-kader) of door de beschikbaarheidsverplichting te 'segmenteren' naar soort gegevens (zie de twee recente voorstellen van de Europese Commissie over het raadplegen van databanken voor DNA en vingerafdrukken).

Het recente arrest van het Europese Hof van Justitie betreffende de persoonsgegevens van passagiers (Passenger Name Records of PNR)[7] laat ook zien hoe cruciaal de kwesties van

[4] Bijvoorbeeld het voorstel voor een kaderbesluit van de Raad over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politiële en justitiële samenwerking in strafzaken, zie het rapport van mevrouw Martine Roure, lid van het Europees Parlement, A6-0192/2006.

[5] Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de uitwisseling van informatie volgens het beschikbaarheidsbeginsel COM(2005)490.

[6] Het Verdrag inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van het terrorisme, de grensoverschrijdende criminaliteit en de illegale migratie (ook: het Verdrag van Prüm) is op basis van een Duits initiatief opgesteld en werd op 27 mei 2005 ondertekend door Oostenrijk, België, Frankrijk, Duitsland, Luxemburg, Nederland en Spanje.

[7] Arrest van het Hof van Justitie van 30 mei 2006 in Gevoegde zaken C-317/04 en C-318/04, Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie en Europees Parlement tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

gegevensuitwisseling en gegevensbescherming zijn wanneer die gegevens worden uitgewisseld met derde landen.[8]

Ondersteunen nationale parlementen de uitvoering van het beschikbaarheidsbeginsel? Is het Verdrag van Prüm een wenselijke vorm van integratie? Ondersteunen nationale parlementen een snelle overname en uitvoering van het kaderbesluit betreffende de bescherming van persoonsgegevens in de derde pijler? Wat is het standpunt van de nationale parlementen inzake de PNR-kwestie?

15.30 - 16.00 uur Inleidingen

De heer Peter SCHAAR, federaal commissaris voor gegevensbescherming in Duitsland en voorzitter van de Artikel 29-werkgroep
Lord AVEBURY, lid van de Bijzondere commissie Europese Unie van het Hogerhuis, en de Subcommisse binnenlandse zaken
De heer Alexander ALVARO en **mevrouw Sophie IN 'T VELD**, leden van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement

16.00 - 17.00 uur Discussie

17.00 - 18.30 uur SESSIE 2

WELKE TOEKOMST VOOR EUROPOL?

Voorzitter: **de heer Matti VÄISTÖ**, voorzitter van de Commissie binnenlandse zaken van het Fins Parlement

Europol, de Europese politiedienst die in 1999 operationeel werd, heeft tot taak de lidstaten van de EU te helpen beter samen te werken bij het voorkomen en bestrijden van georganiseerde internationale criminaliteit. Daar Europol geen deel uitmaakt van het EU-kader zijn Europols activiteiten niet onderworpen aan toezicht door het Europees Parlement, noch aan rechterlijke beoordeling door het Europese Hof van Justitie. Bovendien zijn drie protocollen[9] tot wijziging van de oorspronkelijke Europol-Overeenkomst en bedoeld om Europols operationele capaciteit te verbeteren nog niet door alle lidstaten geratificeerd en kunnen derhalve nog niet van kracht worden.
Het Europees Parlement en verscheidene nationale parlementen hebben herhaaldelijk aangedrongen op een grotere verantwoordingsplicht voor Europol. In haar mededeling over de evaluatie van het Haags programma verklaart de Europese Commissie dat zij overweegt met een voorstel te komen om de huidige Europol-Overeenkomst te vervangen, en stelt zij dat toezicht en controle van het Europees Parlement op de activiteiten van Europol verbeterd moeten worden. Hoe zal dit georganiseerd worden? Welke rol kunnen de nationale parlementen spelen? Zou er niet een gemeenschappelijke parlementaire commissie kunnen worden ingesteld met vertegenwoordigers uit het Europees Parlement en de nationale parlementen?

[8] Zie de aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende de onderhandelingen over een overeenkomst met de Verenigde Staten van Amerika inzake het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR) voor het voorkomen en bestrijden van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, met inbegrip van georganiseerde criminaliteit (2006/2193(INI)), 7.7.2006, P6_TA-PROV(2006)0354.
[9] Volgens artikel 43 van de Europol-Overeenkomst moeten de protocollen door de lidstaten worden geratificeerd overeenkomstig hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen.

17.00 - 17.30 uur Inleidingen

De heer Max-Peter RATZEL, hoofd Europol
De heer Hubert HAENEL, voorzitter van de delegatie van de Europese Unie, Franse Senaat
De heer Claude MORAES, lid van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement

17.30 - 18.30 uur Discussie

19.30 uur Diner in het restaurant van het Europees Parlement (benedenverdieping)

Dinsdag 3 oktober 2006

9.00 - 10.30 uur SESSIE 3

EEN GEÏNTEGREERD GRENSBEHEER VOOR EEN VEILIGERE UITGEBREIDE UNIE?

Voorzitter: **de heer Jean-Marie CAVADA**, voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement

In de afgelopen jaren is er aanzienlijke vooruitgang geboekt bij de totstandkoming van een gemeenschappelijk beleid inzake het beheer van de buitengrenzen: het gemeenschappelijke wetgevingscorpus is geconsolideerd en verder ontwikkeld (met name door de goedkeuring van de Schengen-grenscode); het nieuwe Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen (FRONTEX) heeft een coördinerende rol gekregen en de idee van lastendeling tussen lidstaten is met de oprichting van het grenzenfonds vast verankerd.

FRONTEX ging iets langer dan een jaar geleden van start. Welke conclusies kunnen er worden getrokken uit zijn activiteiten tot dusver en wat zijn de komende uitdagingen?
Uitbreiding van het Schengen-gebied naar de nieuwe lidstaten wordt momenteel overwogen en een evaluatie van de tenuitvoerlegging van het Schengen-acquis in deze landen wordt momenteel uitgevoerd. Verwacht wordt dat de Raad in 2007 zal besluiten de controles aan de grenzen met en tussen de nieuwe lidstaten af te schaffen. Welke uitdagingen en problemen zijn er in deze kwestie?

9.00 - 9.30 uur Inleidingen

De heer Kari RAJAMÄKI, minister van Binnenlandse Zaken, Finland
De heer Ilkka LAITINEN, directeur van het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen (FRONTEX)
De heer Urmas REINSALU, voorzitter van de Constitutionele commissie van het Riigikogu (Parlement van Estland) en **de heer Seán ARDAGH**, voorzitter van de Commissie justitie, gelijkheid, defensie en vrouwenrechten van het Iers Parlement
De heer Henrik LAX en **de heer Michael CASHMAN**, leden van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement

9.30 - 10.30 uur Discussie

10.30 - 12.00 uur SESSIE 4

EEN EVENWICHT TUSSEN DE INTEGRATIE VAN LEGALE MIGRANTEN EN DE STRIJD TEGEN ILLEGALE IMMIGRATIE?

Voorzitter: **de heer Matti VÄISTÖ**, voorzitter van de Commissie binnenlandse zaken van het Fins Parlement

De recente massale instroom van immigranten op Malta, de Canarische eilanden en Lampedusa illustreren het belang van het thema immigratie en de opvang van migranten in de Europese Unie. Sinds de Raad van Sevilla van 2002 en, recenter, de informele Europese Raad van

Hampton Court in oktober 2005, staan migratiekwesties hoog op de agenda van de EU. De Euro-Afrikaanse ministersconferentie over migratie en ontwikkeling die op 10 en 11 juli 2006 in Rabat gehouden werd, heeft aangetoond dat migratiebeleid gekoppeld is aan ontwikkelingskwesties en dat de strijd tegen illegale migratie moet samengaan met een beleid voor legale migratie.

De afgelopen jaren was het migratiebeleid dat op Europees niveau werd ontwikkeld echter juist gericht op illegale immigratie en op het ontwikkelen van repressieve maatregelen. Het Haags programma voorziet echter niet alleen in maatregelen tegen illegale immigratie, maar ook in maatregelen voor de uitvoering van een gemeenschappelijk immigratiebeleid en de bevordering van de integratie van legale migranten. De Europese Commissie heeft in december 2005 een actieplan gepubliceerd voor legale migratie en in de nabije toekomst worden er wetgevingsmaatregelen verwacht.
Hoe beoordelen de nationale parlementen de uitvoering van het Haags programma op dit gebied? Hoe kunnen de nationale parlementen betrokken worden bij de follow-up van het actieplan van Rabat?
Meer in het bijzonder, zijn de nationale parlementen zich ervan bewust dat de ontwerprichtlijn over de terugkeer van illegale immigranten een krachtig effect zal hebben op nationaal beleid inzake asielzoekerscentra? Wat is het standpunt van de nationale parlementen ten aanzien van deze specifieke kwestie waarover momenteel wordt onderhandeld tussen het Europees Parlement en de Raad?

10.30 - 11.00 Inleidingen

De heer Kari RAJAMÄKI, minister van Binnenlandse Zaken, Finland
De heer Adan MARTIN MENIS, President van de regering van de Canarische Eilanden
De heer Brunson McKINLEY, directeur-generaal van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) (nog niet bevestigd)
De heer John DENHAM, voorzitter van de Commissie binnenlandse zaken van het Lagerhuis
De heer Manfred WEBER en **de heer Stavros LAMBRINIDIS**, leden van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement

11.00 - 12.00 Discussie

12.00 - 14.00 uur Lunch (buffet) in het restaurant van het Europees Parlement (benedenverdieping)

14.00 - 15.30 uur SESSIE 5

10 JAAR NA DE 'OPROEP VAN GENÈVE': HOE STAAT HET MET DE JUSTITIËLE SAMENWERKING IN EUROPA?

Voorzitter: **mevrouw Tuija BRAX**, voorzitter van de Commissie juridische zaken van het Fins Parlement

Op 1 oktober 1996 riepen zeven Europese anticorruptierechters uit België (Benoit Dejemeppe), Frankrijk (Renaud van Ruymbeke), Italië (Edmondo Bruti Liberati en Gherardo Colombo), Spanje (Baltasar Garzón Real en Carlos Jiménez Villarejo) en Zwitserland (Bernard Bertossa) op tot de instelling van een 'Europese justitiële ruimte' om grensoverschrijdende criminaliteit aan te pakken. Wat is er nu, tien jaar later, bereikt?

Er is enige vooruitgang geboekt (bijvoorbeeld bij de harmonisatie van diverse misdaden op Europees niveau, de verbetering van het beginsel van wederzijdse erkenning, de totstandkoming van het Europees justitieel netwerk en Eurojust), maar er zijn nog steeds obstakels die moeten worden aangepakt (bijvoorbeeld het Europese arrestatiebevel) en over enkele problemen wordt nog steeds gediscussieerd (Europees bewijsverkrijgingsbevel).
Op de Europese Raad van Tampere van 1999 werd vastgesteld dat het beginsel van wederzijdse erkenning de hoeksteen moest vormen voor justitiële samenwerking in de Unie. Dit vooronderstelt dat lidstaten vertrouwen hebben in elkaars rechtsstelsels en dat zij een gemeenschappelijke benadering van fundamentele rechten hanteren. Dit lijkt voor sommige lidstaten echter problematisch te zijn: verscheidene voorstellen zijn geblokkeerd in de Raad (bijvoorbeeld het kaderbesluit van de Raad betreffende de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat[10] en het kaderbesluit van de Raad over bepaalde procedurele rechten[11]) en in bepaalde gevallen werden slechts overeenkomsten *a minima* bereikt (bijvoorbeeld over het Europees bewijsverkrijgingsbevel).

14.00 - 14.30 uur Inleidingen

Mevrouw Leena LUHTANEN, minister van Justitie, Finland
De heer Bernard BERTOSSA, de heer Edmondo BRUTI LIBERATI, de heer Gherardo COLOMBO, de heer Benoit DEJEMEPPE, de heer Renaud VAN RUYMBEKE, Europese magistraten die het initiatief hebben genomen tot de 'Oproep van Genève'
De heer Michael KENNEDY, voorzitter van het college van Eurojust

14.30 - 15.30 uur Discussie

15.30 - 17.00 uur SESSIE 6

STRIJD TEGEN TERRORISME: HOE KUNNEN EFFECTIVITEIT EN INACHTNEMING VAN FUNDAMENTELE RECHTEN WORDEN VERBETERD?

Voorzitter: **mevrouw Tuija BRAX**, voorzitter van de Commissie juridische zaken van het Fins Parlement

Na de terroristische aanslagen in de Verenigde Staten, Madrid en Londen heeft de strijd tegen het terrorisme de afgelopen jaren als uitgangspunt gediend voor het aannemen van een groot aantal wetten om de Europese samenwerking te versterken en gemeenschappelijke normen op dit gebied vast te stellen. In het actieplan inzake terrorisme (geactualiseerd in mei 2006) worden de maatregelen nader uiteengezet die op dit terrein moeten worden genomen.
In het verslag over de uitvoering van het Haags programma wijst de Europese Commissie er echter op dat "de vastberadenheid van de EU om het terrorisme te bestrijden op nationaal niveau niet correct lijkt te zijn vertaald/doorgegeven en dat er in een aantal lidstaten aanzienlijke vertragingen blijven bestaan bij de omzetting van het essentiële kaderbesluit inzake terrorisme."
Bovendien hebben kwesties als PNR en Swift aangetoond dat de strijd tegen het terrorisme niet kan worden gevoerd zonder rekening te houden met fundamentele rechten.

[10] COM(2001)0270, 2001/0270/CNS.
[11] COM(2004)0328, 2004/0113(CNS) Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad over bepaalde procedurele rechten in strafprocedures in de gehele Europese Unie.

Is de op Europees niveau aangenomen wetgeving effectief en geïmplementeerd in de lidstaten? Zijn er nieuwe acties nodig om de strijd tegen het terrorisme te verbeteren en efficiënter te maken? Wat kan er worden gedaan om het evenwicht tussen fundamentele vrijheden en veiligheidsbehoeften te verbeteren?

15.30 - 16.00 uur Inleidingen

De heer Gijs de VRIES, EU-coördinator voor terrorismebestrijding
De heer Martin SCHEININ, speciaal VN-rapporteur inzake de bescherming en bevordering van mensenrechten en fundamentele vrijheden bij de strijd tegen het terrorisme
De heer Enzo BIANCO, voorzitter van de Commissie constitutionele zaken van de Italiaanse Senaat
De heer Jaime MAYOR OREJA en de **de heer Javier MORENO SÁNCHEZ,** leden van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement

16.00 - 17.00 uur: Discussie

17.00 - 17.30 uur AFSLUITENDE VERGADERING

In deze cruciale fase voor de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht is een regelmatige en efficiënte dialoog tussen het Europees Parlement en de nationale parlementen nodig.
Een dergelijke dialoog dient gericht te zijn op verbetering van de transparantie in een domein dat een vijfde van alle aan het Europees Parlement en de Raad voorgelegde documenten omvat. Zij dient zich ook te richten ook wetgevingsinstrumenten waarop geen duidelijk parlementair toezicht wordt uitgeoefend, zoals de gemeenschappelijke standpunten van de EU die worden vastgesteld in de tweede pijler maar betrekking hebben op kwesties op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (bijvoorbeeld terrorisme, fundamentele rechten...) of internationale overeenkomsten van de EU op basis van de artikelen 24 en 38 van het VEU (zoals de overeenkomsten met Noorwegen en IJsland over het Europees arrestatiebevel of met de Verenigde Staten over PNR).

De heer Franco FRATTINI, vice-voorziter van de Europese Commissie, Eurocommissaris voor Justitie, vrijheid en veiligheid

Conclusies door **mevrouw Tuija BRAX**, voorzitter van de Commissie juridische zaken van het Fins Parlement, **de heer Matti VÄISTÖ**, voorzitter van de Commissie binnenlandse zaken van het Fins Parlement, en **de heer Jean-Marie CAVADA**, voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Europees Parlement.